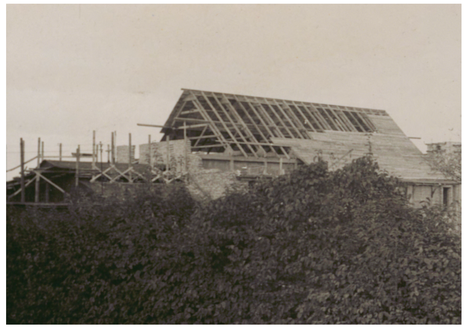
Ukryty kościół?

Przy ul. Popularnej 46 znajdują się budynki parafii Matki Bożej Saletyńskiej – widzimy starannie ogrodzony teren, a na nim murowany kościół z wysoką dzwonnicą, obszerną plebanią i stojącą w cieniu wierzby figurą.

Front drewnianego kościółka. Ilustracja do planów.
Źródło: zbiory parafii pw. Matki Bożej Saletyńskiej

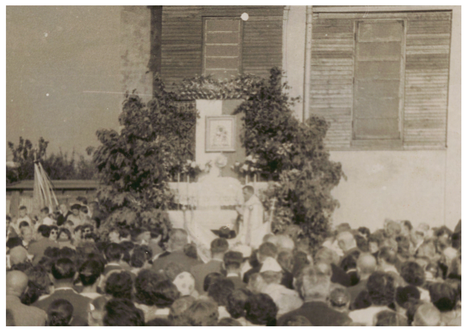
Ostatni etap rekonstrukcji kościoła – pokrycie dachem. Rok 1959.
Źródło: zbiory parafii pw. Matki Bożej Saletyńskiej

Makieta projektu kościoła.
Źródło: zbiory parafii pw. Matki Bożej Saletyńskiej

Parafianie, dumni ze swojej świątyni, tłumnie uczestniczyli w uroczystościach kościoła i mszach świętych. Lata 60. XX wieku. Źródło: zbiory parafii pw. Matki Bożej Saletyńskiej

Przez pewnien czas widać było drewnianą elewację. Lata 1957-1959 XX wieku.
Źródło: zbiory parafii pw. Matki Bożej Saletyńskiej

Budowa i rozbudowa kościoła metodą gospodarczą trwała wiele lat; pierwszy etap – w latach 1957–1959. Źródło: zbiory parafii pw. Matki Bożej Saletyńskiej

To bardzo charakterystyczny dla dzisiejszych Starych Włoch widok, który nie wydaje się sięgać czasów przedwojennych. A jednak...

Był rok 1930, gdy w Nowych Włochach pobudowano drewniany kościółek pw. św. Teresy od Dzieciątka Jezus. Kilka lat później ustanowiono parafię włochowską, a jej pierwszym wieloletnim proboszczem został ks. prałat Julian Chrościcki. To on, w latach okupacji więziony m.in. na Majdanku, złożył śluby utworzenia we Włochach ośrodka kultu maryjnego i budowy murowanej świątyni w Nowych Włochach. Ocalał, wykupiony z obozu w Majdanku za pieniądze zebrane przez włochowian, a obietnicę zaczął realizować tuż po wojnie, m.in. sprowadzając do swej parafii w 1948 roku księży saletynów.

Na wniosek proboszcza Chrościckiego władze kościelne zobowiązały się, że po przykryciu dachem budowanego kościoła w Nowych Włochach nastąpi podział terytorialny parafii, a saletyni otrzymają dotychczasowy drewniany budynek.

Jesienią 1957 roku rozebrano drewniany kościółek, a jego elementy przewieziono na parcelę zakupioną w Starych Włochach.

Dwa lata później drewniany kościół przy ul. Popularnej został pokryty dachem. Od tej chwili mimo niesprzyjających warunków politycznych mieszkańcy krok po kroku drewniany kościółek poprawiali, obudowywali, rozbudowywali. Wyglądać to mogło na działania spontaniczne, ale było realizacją wcześniej przyjętego projektu.

Nowy kościół z czasem ukrył w swoim wnętrzu drewnianą kaplicę.

ORGANIZATORZY WYSTAWY

STOWARZYSZENIE SĄSIEDZKIE WŁOCHY

Multimedialne Archiwum Miasta Ogrodu Włochy

Biblioteka Publiczna w Dzielnicy Włochy m.st. Warszawa

70 LAT WŁOCH I OKĘCIA W WARSZAWIE

Projekt współfinansuje m.st.Warszawa